

милъ и благъ погледъ къмъ нещастната си другарка, че тя изпървенъ се посвѣни да поеме цвѣтчето, но сега ржката ѝ неволно пусна иглите и посегна къмъ любимата ѝ теменужка, а очите ѝ се наляха съ бистри сълзи.

Благодаря ти сърдечно, Цвѣтко, промълви тя.

Двамата вѣрни другари не приказваха по-вече нищо. Цвѣтко се поклони и изчезна. Ружа остана на стола да облива съ сълзи даденото ѝ цвѣте.

Ник. Вас. Ракитинъ

Самодивски изворъ

Въ ширно царство отъ борика —
Въ кѫть незнаенъ въ планината,
Изворъ чудотворенъ блика
И се губи подъ земята.

Нивга тамъ се не отива.
Ала вредомъ се разправя:
На вода му самодива
Сила тайнствена придава —

Нѣмъ ли пие — проговаря,
Слѣпъ ли пие я — прозира,
Тоя чуденъ изворъ съ вѣра,
Само съ вѣра се намира.